

uppgift af namn ort eller tid kunna vara vådligt. Dess aflägsenhet till tiden finnes dessutom genom uppgiften om de i densamma deltagande personers död för läsaren antydd, och skall jag, för att ytterligare förekomma missförstånd, med första på denna omständighet fästa läsares af tidningen Saima uppmärksamhet.

Med djupaste Högaktning har jag äran underteckna

Välborne Herr Procuratorns, Verkliga Geheime
Rådet J. U. Doctorn och Riddarens
aldraödmjukaste tjänare
Joh. Vilh. Snellman.

10

Kuopio d. 26. Juni 1845.

302 J. V. SNELLMAN – E. LÖNNROT 5.VII 1845 FLS, Elias Lönnrot

Käraste Fader Lönnrot!

20

Kerran elävän silmät nähdän. Ejpa kuolleen koskahan. Sannerligen tror jag icke detta är första gång, jag skrifver Dig till, och det är dock mycket bevisande för död mans natur från alla sidor betraktadt. Nu är jag för tillfället rätt laddad med lifstecken och vill icke låta tillfället gå mig ur händerna att för anförda ordspråk bevisa, hvad jag kan.

Först vill jag förbereda Dig på en påhelsning från Prokuratorsembetet – kanske. Med förra post nemligen fick jag derifrån befallning att ofördröjeligen inkomma med upplysning angående rätta namn ort och tid för tilldragelsen, berättad i Saima under rubrik »En bondes kränkta ära» – eller, om allt det »mot förmodan» vore mig obekant, uppgifva, hvem som inlemnad manuskriptet. Med omgående svarade jag, angaf namn och ort, men kunde icke bestämma tid, då manuskriptet endast förmäler, att Henrik gjorde den olyckliga färden den 4 April 5:te Söndagen i Fastan och dömdes två dagar derefter. Då jag nämnde detta, hänvisade jag likväl vederbörande på lättheten att uträkna årtalet, ehuru jag sjelf för tillfället hade förhinder. Nu innehöll ålliggandet äfven, att jag borde känna H. Härkönen's vistelseort. Men derom läses åter intet. Jag sade, derföre, att Du, som inlemnad manuskriptet, kände bonden och för ett år tillbaka haft reda på, att han lefde. Få se om Du nu får en påhelsning. Troligt är, att saken gräfves upp. Sök nu att taga reda på årtalet, på dåvarande »vaktmästaren» vid häktet, »domarens skrifvare», synnerligast »Löjtnant Appelgren» och vittnet »Lars Andreæ Kähkönen», om de lefva. Äro de afsomnade, då torde intet kunna upplysas; ty protokollet är väl så beskaffadt, att vederbörande i tiden kunde hålla ryggen fri.

30

40

Detta var nu N:o 1, och Du får försöka, huru godt det gör att hafva ett finger med i ett oppositionsblad (!!!). Emellertid synes huru rättvisans skipande ligger vederbörande ömt om hjertat.

För det andra vill jag blott bedja Dig förlåta dröjsmålet med den der geometriska terminologiens införande. Jag hade på slutet af terminen ingen ro, hvarken yttre eller inre, lider allt ännu stor brist på den sednare, men skall dock med nästa vecka börja sättningen af första Litteraturbladet. Manuskriptet måste för mina sättare renskrifvas, och äfven detta har hindrat dess snabbare aftryckning.

50

För det tredje sänder jag öfver Idensalmi – emedan ingen annan lägenhet fäs – kallelse från Estländska Litteratursällskapet och en liten lunta från Grot. Dessutom Studier, Kritiker och Notiser samt Intelligens Bladet sednare halfva årgången 1844. När de återvända skall innevarande årgång ofördröjeligen följa.

Det ringa, jag vet från Helsingfors lönar väl knappt mödan att berätta, ty Du har det säkert snabbare än jag. Illa är, att Nordström stryker af. Hans föregifvande, att halft löfte binder honom, är föregifvande – oss emellan. Jag tror fast, att Inrikes eller, ho vet, Justitie Statsministerplatsen i Sverige drager honom; och otroligt är icke, att han med tiden hinner dertill. Skulle han nu blifvit Rektor, och haft väg öppen till Senaten, så är troligt, att han stadnat qvar. Får många – ich mit – hålla sig om egen näsa i fråga om bristande kärlek till sak men öfverflödigt fåfänga, så får Nordström det framför andra. In litterariis har han kanske spelat ut, och är från denna stund politikens man. Till hans ursäkt må bemälas, att det är god väg nog för verksamt sinne och har retelser öfverflödiga inre och yttre.

Härifrån är intet att berätta. De flera – Collan, Zitting senior &c. äro bortresta. Schildt höll i går bröllopp i Borgå.

Jag kommer troligen icke ur fläcken i sommar. Lefver här i egen skrubb för det mesta och med skralt kurage. Helsa kusinen, Amiralen, om han finnes i Kajana.

Lef väl och meddela mig snart hvad Du kan upplysa i Prokuratorsaffären. Tillgifvet

Vän och Broder
Snellman.

Kuopio d. 5 Juli.

30
303 E. LÖNNROT - J. V. SNELLMAN 11.VII 1845
HUB, JVS handskriftssamling

Käre Broder!

Angående tilldragelserna för artikeln »en bondes kränkta ära» har jag ännu ej skaffat närmare upplysningar, än hvad jag igår tillfälligtvis hörde af vice Häradshöfding Carl Flander, äldre son till den uti händelsen uppträdande Domaren. Jag hade väntat, att ingen här skulle igenkänna händelsen, och derföre ej talt med någon om den, förrän nämnde Flander igår frågade mig, om jag visste, hvilkendera af bröderna Aejmekeus, Prosten eller Landsfiskalen insändt den för hans afkidne Faders minne kränkande artikeln till Saima. Jag befriade naturligtvis vardera Aejmekeus ifrån misstanken att hafva insändt artikeln i det jag berättade, huru ego ipse haft ett gammalt manuskript och lemnat det åt dig med förbehåll att orten och personerna för händelsen ej skulle nämnas, ifall den blefve tryckt, hvilket du äfven iakttagit. Händelsen skall hafva passerat under vintertinget år 1824, men enligt hvad Flander, som uppsökt protocollet i sagde års dombok, berättade betydligt annorlunda än i Saimas artikel, och så, att hans Fader, äfven om han lefde, ej kunde hafva något att förebrå sig i ett eller annat afseende. Om procurators embetets förfrågan hos dig ville jag ej nämna något för honom, emedan han